

Čís. 8658.

Pohledávka, namítaná započtením, jest illikvidní nejen, je-li spornou co do jsoucnosti, nýbrž i, je-li sporno, zda jest dospělá.

Namítanou vzájemnou pohledávku nelze učiniti likvidní a dospělou ve sporu o nepřipustnost exekuce podle § 35 ex. ř.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1929, Rv I 1179/28.)

Žalobkyně domáhala se proti žalovanému výroku o nepřipustnosti exekuce, uplatňujíc započtením vzájemnou pohledávku. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolání, opřenému o dovolací důvody § 503 čís. 2 a 4 c. ř. s., nelze přiznati oprávnění. Jde o význam slova »illikvidnost« pohledávky. Dovolatelka míní, že pohledávka jest jen tehdy illikvidní, je-li spornou toliko co do své jsoucnosti, své oprávněnosti, své pravosti, kdežto nižší soudy, a to právem, dávají slovu »illikvidnost« pohledávky význam širší, podle něhož jest pohledávka illikvidní nejen v případě již uvedeném, nýbrž i, když jest sporno, zda jest dospělou, splatnou. Vždyť dospělost pohledávky jest nejen podmínkou její započitatelnosti podle § 1438 obč. zák., nýbrž i její žalovatelnosti. Vzájemná pohledávka jest likvidní, lze-li o ní rozhodnouti současně s rozhodnutím o pohledávce hlavní. V souzené právní rozeprě není sporno, že žalobkyni přísluší vzájemná pohledávka 331.501 Kč, pokud se týče 281.501 Kč; jest však sporno, zda ji žalující strana může již nyní vymáhati, zda je splatnou, čili nic, neboť žalovaný její splatnost popřel a jest o její zaplacení, kdež i splatnost bude zjištěna, zvláštní spor. Jde tedy na straně žalovaného o pohledávku rozsudkem již formalisovanou, vykonatelnou a exekucí vymáhanou, na straně žalující však o vzájemnou pohledávku, co do jsoucnosti sice nespornou, již by však mohla žalující strana uplatniti na důkaz o zániku exekučního nároku žalovaného podle § 35 ex. ř. započtením jen, kdyby se tato pohledávka k započtení hodila, kdyby byla nejen vzájemnou, stejnorodou a splatnou, nýbrž i kdyby byla správnou, to jest likvidní nejen co do jsoucnosti, nýbrž i co do splatností tím, že by její likvidnost byla v obojím směru prokazatelnou vydaným již výrokem soudním anebo jiným způsobem stejně pohotovým zjištěnou, neb zjistitelnou (čís. 5733, 3539, 6536 a 6574 sb. n. s.). Poněvadž však nebylo v čase skončení sporu před prvním soudem této likvidity co do dospělosti pohledávky, uplatňované žalobou k započtení, a ve sporu podle § 35 ex. ř. nelze vzájemnou pohledávku učiniti likvidní, zamítly právem oba nižší soudy žalobní nárok, posoudivše případ správně po stránce právní (§ 503 čís. 4 c. ř. s.); následkem čehož bylo zbytečno, by prováděly důkazy, jež žalující strana nabídla o splatnosti pohledávky (§ 503 čís. 2 c. ř. s.).